

The Family Inter-

ZA BOLJI SVIJET

VOLONTERSKA UDRUGA

Veljača 2010 br.34

Korak po korak do cilja

str. 4

Kroz 2009...

str. 8

Odslijbenika mračnih sila
do misionara u Kolumbiji

str. 12

Veljača 2010

Za bolji svijet Bilten

Za bolji svijet
Rubeši 105b
51215 Kastav
Tel: 051/225020
091/ 7956576

Žiro račun:
2340009-1110117318

E-mail:
zaboljisvijet@
perunmondomigliore.org

Web:
www.perunmondomigliore.org

Za bolji svijet je volenterska
udruga udržana sa
"The Family International"

Tekstovi:
Anna, Rayna, Lidija, Dragana

Prijevod:
Majda, Lidija

Tehničko vodstvo:
Justin

Sadržaj

Nije rat najgore što nam se dogodilo str. 3
Korak po korak do cilja str. 4
Dječja stranica str. 7
Kroz 2009 str. 8
Borite se protiv NEMOGUĆEG!..... str. 10

Poštanski sandučić str. 11
Od sljedbenika mračnih sila do misionara u Kolumbiji str. 12
Male životne mudrosti 3 str. 14
Hvala! Novo! str. 15

Br. 34

Najdraži prijatelji,

Tko bi mogao reći da ćemo stići do broja 34. našeg magazina koji je počeo izlaziti prije 12 godina! Stranice i stranice dobrih i pozitivnih vijesti. Iako se ponekad pojavi i koja fotografija pomalo tužna, uvijek ju prati náđa i vjera u dobar ishod. Pokušavam se sjetiti koliko je ukupno osoba sudjelovalo u stvaranju magazina kroz sve ove godine. Pri tome ne mislim samo na tekstove i događaje koji su opisani, već i na tisuće nasmijanih lica koja su kroz sve ove godine sudjelovala u našim aktivnostima. Mnogi od njih i dalje čine dobra djela, bilo u dalekim misijama ili u sredinama u kojima žive. Sjećanje i posebno hvala onima koji su u ovom trenutku zaokupljeni svojim problemima te trenutno nisu u mogućnosti pomoći drugima. Iako si možda postavljaju pitanje da li su nešto korisno napravili u životu, želimo im poručiti sljedeće: Naravno da jesu! Sve je zapisano u našim srcima zauvijek, a najvažnije je da Onaj koji nas prati svaki dan to zna i da nas voli bezuvjetno kakvi jesmo.

Sa željom da zajedno nastavimo ovaj put prema jednom boljem svijetu...

Anna

Svaka ruka, kolikogod bila malena, ostavlja trag u svijetu. (Anonimni autor)

Obot se obogaćuje svakim gestom poklonjene ljubavi. (R. Tagore)

Onaj koji voli uspijeva pobijediti svijet, ne poznaće strah od gubitka. Istinska ljubav je potpuno prepuštanje. (P. Coelho)

Svakla zasijana ljubav prije ili poslije procvjetat će. (R. Follerau)

Nije rat najgore što nam se dogodilo

(Otvoreno pismo našim čitateljima od Dragane, prognanice iz Jajca koja živi u Rijeci)

Siječanj, bura, snijeg pada, a mi danima nemamo drva da se ogrijemo. Čekamo socijalnu pomoć da si kupimo barem jedan metar. Nekolicinu poznatih pitam za posudu, no nemaju ni oni. I dolazi kombi i dragi volonteri iz Udruge «Family-Za bolji svijet», naša druga familija, i dovoze drva. Hvala vama i vašim majkama diljem svijeta.

Koliko puta u današnje vrijeme kažemo hvala? Rijetko ili gotovo nikada. Boga se većina sjeti, ili mu se moli kada je u nekoj nevolji. Nitko ne zna Njegove planove za nas, ali ja mogu odgovorno tvrditi da je za mene i moju obitelj u planove uvrstio drage prijatelje iz Family. Da nije bilo njihove pomoći i potpore u zadnje tri godine ja i moja obitelj bismo gotovo gladovali, a da ne govorim o moralnoj i duhovnoj pomoći.

Imam pedeset pet godina i bolujem od teške autoimune

bolesti uz još tri teške dijagnoze i sa tim se nosim jer uvijek ima gore. Prije tri godine muž mi je obolio i uz dva karcinoma i popratne nedače živi od dana do dana. Struka kaže da je fenomen, možda?

Ljubav je ta koja nam hrani ego i dušu, ljubav koju nam pružaju bližnji i dragi prijatelji. Kako zlo nikad ne ide samo spletom okolnosti i slučaja, da smo radi rata došli ovamo. Muževu mirovinu iz Bosne čekali smo dvije godine. Podstanarstvo, lijekovi, hrana i režije postali su teret, a nas dva nemoćni i sami. Dugo čekana mirovina se pretvorila

u noćnu moru, jer banke radi kredita uzimaju trećinu, nemamo za stanarinu i režije, ali imamo što jesti i puno ljubavi.

U zadnje vrijeme svakodnevno slušam negativnosti - koliko su se ljudi izopačili i da nitko nikome neće pomoći. Ja jesam optimista, na čemu mi mnogi ili zavide, ili kažu da nisam normalna. Recite vi meni posle ovoga teksta jesam li u pravu što sam optimist?

Jesam, i biti ću, jer ima i biti će dobrih ljudi. Ima ih iz svih krajeva svijeta, svih dobnih skupina, a srca i ljubav za čovjeka toliko da svatko od njih može svojom ljubavlju i dobrotom zagrliti Ekvator. Podijelili su sa nama što god smo zamolili iako i sami žive volonterski. Upoznala sam ih i na terenu, jer su madioničari kada dođu kod terminalnog ili starog i zapuštenog pacijenta; u predstavama, radionicama i svugdje se osjeti njihova nesebičnost i ljubav. Hvala i mojoj Eri što mi je dovela novu obitelj i drugima koji ih podržavaju i pomažu! Neću više pisati o njihovim vrlinama i dobroti, neću jer svima koji ovo pročitaju neka ih potraže i upoznaju. Svi ćete dobiti svoju porciju ljubavi, pozitive, duhovne i moralne potpore. Znam da se Isus po-nosi sa njima.

Hvala, i neka vas Njegova milost prati.

Dragana i Stjepan Vrbat

KORAK PO KORAK DO CILJA

Promijene u Domu za odgoj Rijeka

“Ljubav posjeduje nevjerojatnu moć. Ona mijenja srca, obnavlja duše, ulijeva nadu, podiže klonule, iscijeljuje tijela i unosi radost tamo gdje je nema.” (Male životne mudrosti 3)

Vjerojatno se većina vas sjeća članka o mojim dječacima iz Doma za odgoj Rijeka gdje sam se zaposlila prije dvije godine, nakon 5 godina volontiranja, organizirajući i vodeći likovno-kreativne radionice. Iako sam uvijek, još od malih nogu, željela raditi s mlađima, i iako sam, zadnjih desetak godina, to činila svakodnevno u Udrudi «Koraci», nisam ni slutila koliko zadovoljstva će mi donijeti ove dvije godine rada s djecom koja imaju probleme u ponašanju. Kada se prisjetim mojih prvih dana u Domu, a posebno trenutaka njihove destruktivnosti, svi rezultati i sve lijepе stvari

koje su postignute izgledaju mi nestvarno. Često sam se pitala nisam li precijenila svoje sposobnosti?! Da li ću imati snage nositi se s svim tim, te da li ću uspjeti nešto promjeniti??!

S velikim entuzijazmom sam, zajedno s odgajateljima i tetama spremičicama, ali i uz veliku podršku gospode ravnateljice, počela oplemenjivati prostore u kojima djeca borave – njihove sobe, dnevni boravak, učione, hodnik, stepenište, kao i vanjske prostore oko same zgrade. Ono što bi danas napravili, već sutra je bilo razbijeno, zapaljeno, ili bačeno u dvorište. Znala sam, dolazeći na posao u blatu nalaziti prekrasne knjige bez korica poderanih listova, zapaljene ukrasne lutke, potrgane ramove za slike, dijelove razbijenih lončanica i beživotnih biljaka. Ukrasni vjenčići na vratima moje kancelarije nikada nisu dočekali slijedeće jutro. Vrlo često sam bila obeshrabrena, ali uz pomoć mojih kolega, a posebno teta spremičica, te

razvijajući jedan poseban odnos s djecom, stvari su se počele mijenjati.

Danas su naše police dnevnog boravka pune knjiga, zanimljivih časopisa, ali i divnih, maštovitih keramičkih dječjih radova. U svakoj prostoriji ima mnogo cvijeća koje djeca više ne trgaju i bacaju na dvorište. Štoviše, dolaze u moju likovnu radionicu koja se je pretvorila u mali rasadnik, moleći me da im dam kakav cvjetiti i za njih. Nekada strogi i ozbiljni zidovi našeg velikog hodnika šarene se od dječjih crteža, keramičkih sličica, i prekrasnih vedrih murala koje su naslikali volonteri Udruge «Za bolji svijet-Family». Sve odiše nekom dječjom svježinom i veselosću.

Prostor na stepenicama je također uređen edukativnim posterima i teglama cvijeća i sve podsjeća na kuću, na dom.

Cijelo ljetno uređivanje se je okoliš zgrade. Mnogo vrijednih ruku talijanskih volontera radilo je naporno na uređenju vrta koji će svoj konačni izgled dobiti tijekom proljeća

DJEĆJA STRANICA

i ljeta ove godine.

No promjene se ne osjećaju samo u estetskom dijelu, nego u atmosferi cijelog prostora, i, što je još važnije, u dječjem ponašanju. Oni i dalje imaju svoje «žute minute», ali su devastacije prostora rijetke. Jača zajedništvo i uvažavanje na relaciji odgajatelj – djete.

Možda će izgledati malo pretjerano ako kažem da se veselim svakom novom danu gledajući ih kako se bude, pripremaju za doručak, pričaju dogodovštine od prošlog dana, ili jednostavno sjede i šute, pospano zijevarajući i traže izgovor da ne idu u školu.

Danas u našem razgovoru osjećam toplinu, povjerenje, uvažavanje i prijateljstvo, za koje je potrebno mnogo strpljenja, razumijevanja i oprاشtanja. Međutim, treba uvijek ići dalje. Ove godine čekaju nas nove aktivnosti i zanimljivi projekti koji će još više, ja duboko vjerujem u to, ojačati našu međusobnu povezanost i uvjeriti naše dječake da mi nismo policaci i babaroge nego prijatelji na koje se mogu osloniti i koji mogu i žele veliki dio njihovog problematičnog odrastanja podijeliti s njima.

No, o svemu tome u nekom slijedećem broju, a do tada, srdačno vas sve pozdravljamo i zahvaljujemo na pomoći koju ste nam pružili.

Teta Lidija

Zahvaljujući prekrasnim slikama iz serije knjiga "Priče djeda Ivana" u početku nove godine ugodno smo iznenadili djecu iz Doma u Lovranu novim muralima na zidova njihovih sobica. Bilo je lijepo vidjeti njihova lica ozarena entuzijazmom, kada su, vrativši se sa kratkog izleta na snjegu, otkrili svoje "nove prijatelje".

Ukoliko želite muralom ukrasiti vašu sredinu, slobodno nas kontaktirajte!

▲ Organizirali smo 48 predstava/klaun terapija za više od 6000 sudionika – dječji vrtići, škole, domovi za odrasle, zatvori, centri za osobe s poteškoćama, bolnice, i street performances.

▲ U suradnji s mladima iz Rijeke organizirali smo više puta "Free hugs" na riječkom Korzu, održali koncert u «Palachu», a na EXIT rock festivalu u Novom Sadu proveli cijela 3 dana razgovarajući s mladima o njihovim problemima kao što to inače radimo svakodnevno gdjegod da jesmo.

▲ Održali smo 5 seminara, 3 u Hrvatskoj i 2 u inozemstvu (Rumunija i Albanija), kao i mnoga nedjeljna druženja.

▲ Dva volonterska kampa održana su tijekom ljeta za 24 polaznika, a cijela rijeka volontera tekla je kroz naš centar tijekom citavog ljeta – sve u svemu oko 50 osoba.

Kroz 2009...

Radili smo na tome da poboljšamo i uljepšamo radnu sredinu u raznim institucijama kao što su:

- Dom za odgoj, Rijeka, Psihijatrijska bolnica Rab, Dom Turnić Rijeka, Udruga "Koraci", Dom za djecu "Ivana Brlić Mažuranić" u Lovranu (na samom početku nove godine).

◀ Tijekom naših posjeta potrebitim obiteljima i nekim institucijama u Rijeci, Karlovcu te BiH, podijelili smo više od 1000 kg hrane, 208 kutija odjeće, cipela, posteljine, sportskih rekvizita, kućnih potrepština, školskog pribora, te stvari potrebnih za malu djecu.

◀ Za Božić...
Naša kazališna grupa odigrala je 56 puta predstavu «Priča sa sjevera» u slj. ustanovama: 10 domova za odrasle, 10 škola, 5 dječjih vrtića, 4 doma za nezbrinutu djecu, 4 crkve, 3 zatvora, 2 bolnice, 2 centra za osobe s posebnim potrebama itd.

Borite se protiv NEMOGUĆEG!

Da li vam se ikad dogodilo da ste pročitali nešto što je ostavilo duboki trag u vama? Meni da, i to nedavno, kroz članak «Pobjedite nemoguće». Brzo sam pregleđao članak. Priča je bila o čovjeku koji je potrošio veći dio svog života penjući se na planine, posvetivši tako svoj život snu da postane najbolji penjač na svijetu. Ali ova njegova pasija svakako nije bila bez cijene. Izboriti se s mnogim nedaćama često je ugrožavalo njegovo zdravlje. Jednom je hladnoća bila tako velika da mu je odnjela 7 nožnih prstiju, ali, on je istrajao u nemogućim izazovima.

Čim sam odložio članak počeo sam razmišljati što to znači izazivati nemoguće, i što je ustvari Nemoguće? Svatko od nas, od doba najnevinijeg djetinjstva, pa do mudre starosti, susreće se sa situacijama koje nam u početku izgledaju nemoguće. Za razliku od onih osoba koje su kroz iskušto naučile da se za neke stvari trud doista ne isplati, djeca uvijek očekuju da će sve predvladati. To je zbog razloga što djeca u sebi imaju jedan kvalitet koji

su odrasli skeptici izgubili tijekom odstanja. Djeca posjeduju vjeru i dječe povjerenje. Vjeruju u roditelje i sasvim su sigurni da će oni biti tu kada ih budu trebali. A njihova vjera daje rezultat – oni uče kako prebroditi korak po korak nemoguće prepreke. Taj trenutak razmišljanja podsjetio me da je ključ za pobjeđivanje NEMOGUĆEG upravo to: vjera u Boga.

Kada držimo Boga za ruku, On nam može pomoći da predvladamo svaku nemogućnost. Tijekom povijesti živjeli

su veliki m u š k a r c i i žene koji su se borili protiv nemogućeg pa ih zato i pamitimo. Put k pobje-

di bio je dug i naporan, ali oni su stigli do kraja jer su išli korak po korak. Pobijedili su nemoguće, jer su ustrajali. A kad su došli do pobjede, postavili su si novi cilj i tako su išli naprijed.

Kada se poteškoće nadviju nad vas kao prijetnja, čvrsto stisnite ruku Boga i idite korak po korak. On može pretvoriti nemoguće u moguće!

Ljudi uvijek za svoje probleme krive okolnosti. Ja ne vjerujem u okolnosti. Uspješne osobe u ovom svijetu same stvaraju okolnosti.

George Bernard Shaw (1856–1950)

Neka sjaj ovoga Božjega obasja sve vas koji nesobično dajete Isusa svaki dan. To je vaša misija. Neka se nikada ne izgubi sjaj koji ste dali tolikim ljudima kada im je bio najpotrebniji. Vas Isus vodi i On je vaš najbolji Ucitelj. Pusa svima,

Nada (Rijeka)

Najbolji osvijestitelji duše i srca našega, dragi prijatelji volonteri udruge "Za bolji svijet - Family", HVALA na vašim naporima uljepšavanja našeg života i naše, često naopake, svakodnevnice. HVALA na vašem obraćanju kao prijateljima i onima na koje se može djelovati, koje se može popraviti na putu istine i vječne ljubavi, HVALA vam na upornosti u traženju naših osjećaja i želje da oni zavladaju nama, a ne neki isforsirani materijalni mentalitet ... ZAHVALAN sam i na načinu kojim nas pokušavate vratiti nama samicu, vjeru, Isusovom naučavanju i njegovoj žrtvi, Božjem blagoslovu - putu vjernika na putu iskonske vjere i pravih životnih vrijednosti ... HVALA vam što ste tu, na vas se može uvijek računati jer vi ste ne samo vjerni prijatelji nego i produžena Božja ruka prema našem srcu i duši...

Dr. Stošić (Zadar)

Hvala na lijepom mejlu, uistinu tako nešto nadahnjuje i poziva na akciju. Inače, bilo mi je jako lijepo kod vas i uistinu sam uživao. Kuća vam je na prekrasnom mjestu, a atmosfera je sjajna i osjeća se poseban duh unutra. Drago mi je da sam vas upoznao i nadam se da ćemo imati prilike vidjeti se još koji put... Još jednom hvala na gostoprимstvu i nadam se da se vidimo.

Saša (Zagreb)

Isus je doista pravi prijatelj! Hvala svima vama da ste mi Ga predstavili!

Andrea (Italija)

Nevjerojatan je sav taj posao koji obavljate! Jako sam ponosna na vas! Srdačno vas pozdravljam.

Marinella (Italija)

Tisuću puta vam hvala na vašoj posjeti koja je mojoj «tami» donjela svjetlo koje me grije...

Monica (Italija)

Od sljedbenika mračnih sila do misionara u Kolumbiji

Intervju s Andreom

Ispričaj nam nešto više o svom pozivu i svom boravku u Hrvatskoj.

Prije nego li sam susreo Isusa i postao volontер, radio sam različite poslove. Tražio sam zadovoljstvo u materijalnim stvarima, iskušao drogu, alkohol i satanizam. Uvijek sam osjećao da postoji nešto više u životu od odlaska na posao, posjedovanja svoje vlastite kuće i svakodnevne borbe za preživljavanje. Jednog dana, kada sam bio sasvim na dnu, obratio sam se Isusu govoreći: "Ako doista postojiš, molim te, daj smisao mom životu!" Par dana kasnije, jedna starica zamolila me da joj pomognem prijeći cestu. Nije bilo niti jednog automobila tog mirnog jutra u malom gradiću u kojem sam živio. Nakon što sam joj pomočao da priđe ulicu, starica mi je darovala predivan osmijeh i zahvalila. Još uvijek taj osmijeh nosim u svom srcu i kad god mislim o njemu osjećam sreću. Vjerujem da mi je Isus preko nje pokazao radost pomaganja drugima. Ubrzo nakon toga, došao sam u posjet The Family u Hrvatskoj i osjetio da me Gospodin poziva da ostavim svoj stari život i ostanem ovdje, posvećujući svoj život drugima. Osjetio sam posebnu ljubav za ove ljudi u Hrvatskoj i eto, ostao sam punih 9 godina.

Što misliš, koje je tvoje najveće ostvarenje za vrijeme tvog služenja u Hrvatskoj?

Upoznao sam mnoge ljudе i nadam se da sam im pomogao promijeniti mnogo toga u njihovom životu. Započeo sam "Klaun terapiju" nakon što sam video film o Patch

Adamsu (liječniku koji je prvi uveo terapiju osmijehom u bolnice). Tada sam shvatio da imam talent biti klaun. Kako nitko u Rijeci to nije radio, odlučio sam redovito posjećivati različite institucije – domove za starije osobe, centre za osobe s problemima u razvoju, bolnice, nastojeći utješiti druge i pomoći im. S vremenom su mi se pridružili različiti ljudi iz Hrvatske koji su shvatili da, nastojeći utješiti druge, ustvari pomažu sebi samima.

Što ti se dogodilo tijekom prošle godine?

Nekako prije godinu dana umorio sam se od davanja drugima, misleći kako mi treba pauza od mog misionarskog rada. Vratio sam se u Italiju i pokušavao pomoći mojoj obitelji, a osobito mojoj braći. Pokušao sam se vratiti u neki normalan život, ali otkrio sam da je to meni sasvim nemoguće. Bog me i dalje pozivao da izadem i pomažem drugima! Nastavljao sam susretati nove ljudе kojima je trebala Njegova radost. Nekoliko puta pomogao sam Family u Sarajevu (BiH), zatim sam otišao pomoći žrtvama potresa u L'Aquili. Nedavno Gospodin mi je vratio želju da se ponovno u potpunosti uključim u misionarski rad, i nakon molitve i pisanja različitim Family zajednicama u svijetu,

tu, odlučio sam otići u Kolumbiju. Trenutno radim na ishodovanju vize i ostalih potrebnih dokumenata kako bih se priključio Family zajednici koja me očekuje.

Zašto Kolumbija?

Lako je otići u zemlju gdje se lagodno živi. Ali nema mnogo onih koji su voljni otići u zemlju gdje je život mnogo teži – a to su zemlje kojima je pomoć najpotrebniјa. Idem tamo jer sam takvu poruku dobio od Gospodina.

Zar se ne bojiš?

Jedino čega se bojam je neposlušati Gospodina. Više se bojam ostati ovdje i biti izvan Božje volje, nego li biti u nekoj opasnoj zemlji uz Njegov blagoslov. Ja znam, ako poštujem Njegovu volju, Bog će za mene priskrbiti i zaštiti me gdje god da budem. On je obećao da će to učiniti, a ja Ga držim za riječ.

Da li imaš neku želju ili poruku za naše čitatelje?

Moja molba svima vama je: molite za mene, da mogu ispuniti Božju volju i dobiti vizu koja mi je neophodna.

A moja poruka za sve je: ovaj svijet očajnički treba ljubav. Kada bi svatko pokušao promijeniti samo svoj mali dio svijeta, tamo gdje je, ovaj bi svijet doista bio bolji. I zato, umjesto da mislite na sebe, pokušajte misliti na druge, iako vam se to baš uvijek i nesviđa. Svim mojim prijateljima poručujem: Uvijek ću vas nositi u svom srcu i nikad vas neću zaboraviti. Zadržat ću vas u svojim molitvama, a moja molitva za vas je da upoznate Isusa i Njegovu ljubav onako kako ju ja poznajem, jer to će promijeniti vaš život. A ako ne znate kako to učiniti, zamolite Isusa da vam pomegne. Bog vas blagoslovio.

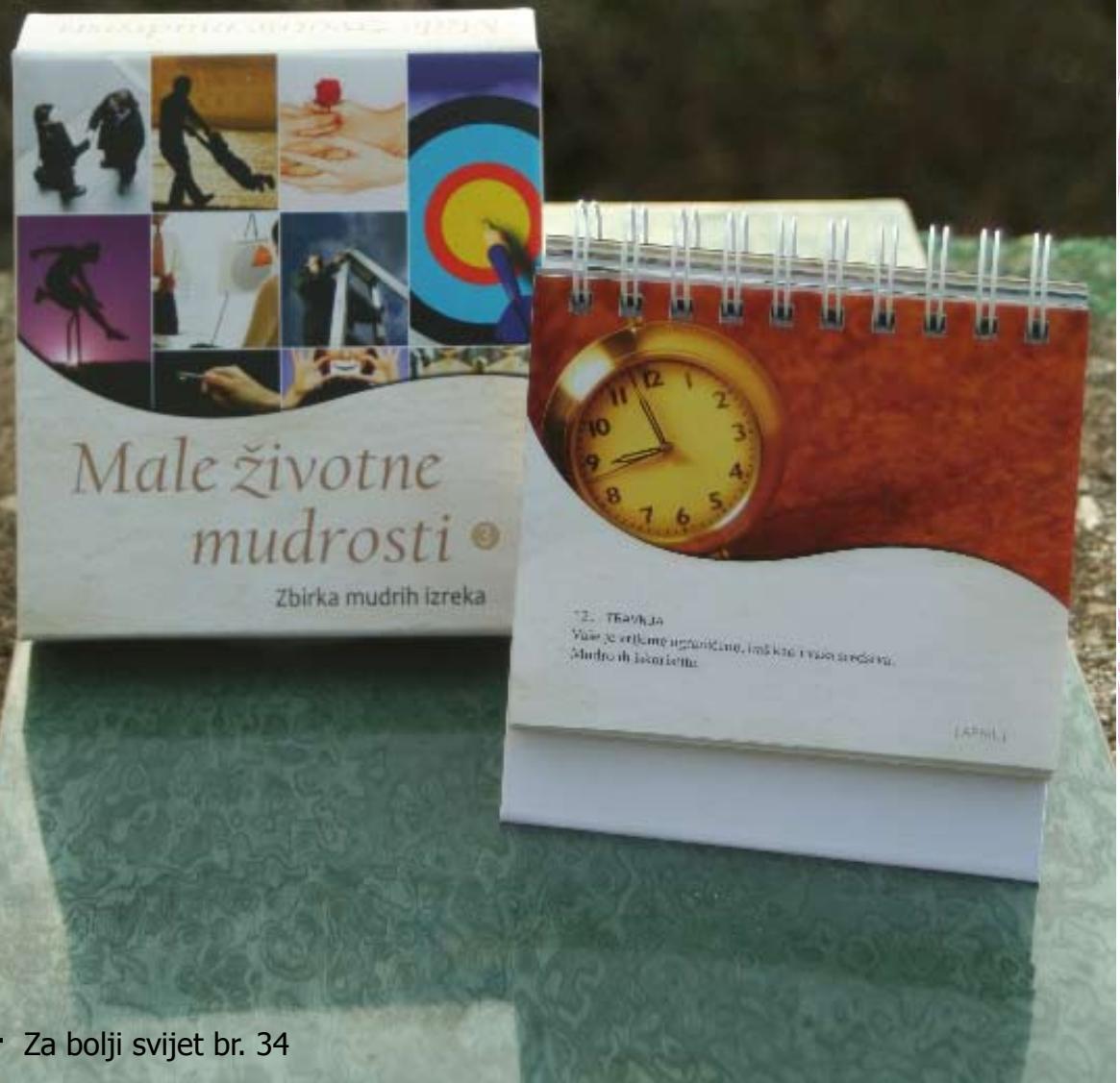
Volim vas, Andrea

Uspjeh s ljudima - uspjeh u životu!

Male životne mudrosti 3 donosi misli koje će vam pomoći uspostaviti skladnije odnose s drugima i mnogo drugo biserje koje će vas ohrabriti, motivirati i nadahnuti.

Naručite ih na 091/7956576!

Hvala!

Kao što već možda znate, naša udruga volontera radi neprestano zahvaljujući mnogima. Beskrajno smo zahvalni na svakoj maloj ili velikoj pomoći jer sve to nam omogućava da nastavimo posvećivati svoje vrijeme i energiju potrebitima. 24 na 24 sata na usluzi smo drugima, nastojeći uključiti i motivirati mlade ljude da se i oni "zavolontiraju". Mnogi od vas se čude i pitaju: ali kako uopće nastavljate, tko vas financira? A naš odgovor na to je jednostavan: "Također, zahvaljujući i vašoj pomoći!" U svakom broju ovog magazina nastojimo sastaviti listu stvari koje su nam najpotrebnije, ali vi se ne morate ograničiti tom listom. Mnogi nama redovno pomažu donacijom na naš žiro. Neki nam ponude gostoprимstvo kad putujemo. Neki nam pomažu donirajući namirnice, odjeću, deterdžente. Netko nam besplatno popravi kombi, netko nam besplatno tiska bilten, razvije slike... i ovdje doista nedostaje prostor u kojem bi mogli nabrojati sve vas koji nam na ovaj ili onaj način pomažete, i sva ona mala i velika djela nastala posebno ovih posljednjih mjeseci. Hvala vam od svega srca i Bog vas blagoslovio! I naravno, hvala Bogu!

Ovaj mjesec posebno želimo zahvaliti:

FEROKOTAO – Donji Kraljevec
ELTEL – Čakovec
NOVI FEROMONT - Donji Kraljevec
VENEZIA LINES – Poreč
PRINTEX – Čakovec
HAMER – Čakovec
HOTEL POREČ – Poreč
HAK – Preluk

LISTA POTREBA...

• Hrana
• Gorivo
• Deterdženti
• Građevinski materijal
• Školski pribor
• Uredski materijal
• Akrilne boje za nove murale

NOVO! Jutarnja kava za dušu!

Već neko vrijeme razmišljamo o ideji **redovitog email slanja inspirativnih priča, powerpoint prezentacija, mudrih izreka i sličnih vitaminova za dušu** – nešto jednostavno, kratko, ali redovito. Svi smo u nekoj žurbi u današnjem ubrzanim svijetu i svima nama ponekad treba malo nadahnuti da nas ojača za daljnju borbu sa životom.

Početak radnog tjedna često nije nama najdraži trenutak – trebamo jednu dobru kavu da bi se probudili i krenuli s poslom. Tako se rodila i naša ideja "jutarnja kava za dušu", te smo odlučili da svakog ponedjeljka šaljemo inspirativnu email poruku svim prijateljima koji to žele! "Kava za dušu" dat će vam mogućnost da se na trenutak zaustavite, nešto značajno pročitate i dobijete snagu za dalje.

Ako mislite da bi vam ove poruke mogle biti korisne, i želite ih dobivati svaki ponedjeljak, **pošaljite nam vašu email adresu** na zaboljsivjet@perunmondomigliore.org ili sms-om na 091/7956576 **s kratkim naslovom, "za jutarnju kavu"!**